

ประกาศเทศบาลตำบลสายน้ำคำ

เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐพ.ศ. ๒๕๖๙

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐสังกัดเทศบาลตำบลสายน้ำคำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นไปอย่างโปร่งใส ป้องกันการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม ภายใต้ระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้:

๑. คำนิยาม

"การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา" หมายถึง การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์จากบุคคลในโอกาสต่างๆ ตามเทศกาล หรือตามประเพณีที่นิยมปฏิบัติกันในสังคม

"ญาติ" หมายถึง ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน ลุง ป้า น้า อา คู่สมรส ผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของคู่สมรส บุตรบุญธรรมหรือผู้รับบุตรบุญธรรม

๒. หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สิน

เจ้าพนักงานของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้:

รับจากญาติ: รับได้ตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานานุรูป

รับจากบุคคลอื่น (ไม่ใช่ญาติ): รับได้ในแต่ละบุคคล/แต่ละโอกาส ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

การรับที่ให้แก่บุคคลทั่วไป: เป็นการรับจากการส่งเสริมการขาย หรือการให้เป็นการทั่วไปที่มีได้เจาะจงตัวบุคคล

๓. กรณีที่ได้รับทรัพย์สินเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท

หากมีความจำเป็นต้องรับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนด เพื่อรักษาไมตรีจิตหรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ให้ดำเนินการดังนี้:

รายงานผู้บังคับบัญชา: ต้องจัดทำใบแจ้งรายละเอียดการรับทรัพย์สินต่อ นายกเทศมนตรีตำบลสายน้ำคำ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ

การวินิจฉัย: ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาว่ามีเหตุผลสมควรที่จะให้เจ้าพนักงานผู้นั้นครอบครองทรัพย์สินนั้นไว้หรือไม่

ผลการวินิจฉัย:

อนุมัติ: เจ้าพนักงานสามารถเก็บรักษาทรัพย์สินนั้นไว้ได้

ไม่อนุมัติ: ให้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นคืนแก่ผู้ให้ทันที หรือหากคืนไม่ได้ ให้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้เป็นสิทธิของเทศบาลตำบลสายน้ำคำเพื่อดำเนินการตามระเบียบต่อไป

๔. บทลงโทษ

หากเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนหลักเกณฑ์นี้ ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อควรระวังเพิ่มเติมสำหรับเทศบาลตำบลสายน้ำคำ

นโยบาย No Gift Policy: เพื่อยกระดับความโปร่งใส แนะนำให้ เทศบาลตำบลสายน้ำคำ รมรณรงค์นโยบาย "งดรับ งดให้" ของขวัญในทุกเทศกาล เพื่อลดความเสี่ยงในการตีความผิดพลาดเกี่ยวกับมูลค่าทรัพย์สิน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายระพีณ เตมียะ)

นายกเทศมนตรีตำบลสายน้ำคำ

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา” หมายความว่า การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบุคคลที่ให้กับในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ และให้หมายความรวมถึง การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ในโอกาสการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคมด้วย

“ญาติ” หมายความว่า พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน ลุง ป้า น้า อา คู่สมรส ผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของคู่สมรส บุตรบุญธรรมหรือผู้รับบุตรบุญธรรม

“ประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้” หมายความว่า สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

ข้อ ๕ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้นอกจากการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๖ เจ้าพนักงานของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใดซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท

(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

ข้อ ๗ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือมีราคาหรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ซึ่งเจ้าพนักงานของรัฐได้รับมาโดยมีความจำเป็นอย่างอื่นที่ต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นต่อหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ สถาบัน หรือองค์กรที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสิ่งนั้นไว้ เพื่อให้วินิจฉัยว่า มีเหตุผลความจำเป็น ความเหมาะสม และสมควรที่จะให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่

ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ สถาบัน หรือองค์กรที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัด มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดดังกล่าว ก็ให้คืนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นแก่ผู้ให้โดยทันที ในกรณีที่ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดดังกล่าวให้เป็นสิทธิของหน่วยงานที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่เคยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดดังกล่าว

ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินไว้ตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือเทียบเท่า หรือเป็นกรรมการหรือผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือกรรมการหรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจถอดถอน ให้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินไว้ตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นเป็นสมาชิก แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินไว้ตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

การรายงานตามข้อนี้ ให้รายงานตามแบบแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของ
เจ้าพนักงานของรัฐตามประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วไม่ถึง
สองปีด้วย

ข้อ ๙ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้รักษาการ
ตามประกาศนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓
พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

แบบรายงานทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้
ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓

วันที่.....

เรียน (หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ สถาบัน หรือองค์กร
/ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน/คณะกรรมการ ป.ป.ช./ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา)

ข้าพเจ้า.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ขอรายงานการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
หรือมีราคาหรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณ
เป็นเงินได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ได้รับเมื่อวันที่.....เวลา.....

ได้รับเนื่องจากกรณี.....

สถานที่รับ.....

ชื่อ - นามสกุล ของผู้ให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้

ที่อยู่.....

มีความเกี่ยวข้องเป็น.....

รายละเอียดและมูลค่าโดยประมาณของทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้
และแนบรูปถ่ายทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับประโยชน์อื่นใดมาพร้อมนี้ด้วย

.....

.....

เหตุผล หรือความจำเป็นที่จะต้องรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

/อนุญาต...

- ☐ **อนุญาต** เนื่องจากมีเหตุผล และความจำเป็นที่จะต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล โดยสมควรรับไว้เป็นทรัพย์สินหรือสิทธิส่วนบุคคล
- ☐ **ไม่อนุญาต** โดยให้ส่งคืนแก่ผู้ให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้โดยทันที ในกรณีที่ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้เป็นสิทธิของหน่วยงานที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

ลงชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

คำเตือน เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

กฎหมายป้องกัน การให้สินบน พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 176

การติดสินบน เป็นปัญหาการทุจริตที่พบมากในประเทศไทยส่วนหนึ่ง
เกิดขึ้นในการทุจริตระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจในการจัดซื้อจัดจ้าง
ที่ไม่มีการแข่งขันอย่างแท้จริงและกระบวนการที่ไม่โปร่งใส
มาตรการทางกฎหมาย จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่เป็นประโยชน์
ต่อภาคเอกชน เพื่อศึกษาหาความรู้ รวมทั้งเป็นแนวทางใน
การป้องกันการทุจริต

หากภาคเอกชนนั้นได้มีนิติสัมพันธ์กับหน่วยงานของรัฐ
และเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเริ่มจากคำว่า **สินบน**

สินบนคืออะไร

สินบน คือ ทรัพย์สินหรือสิ่งของเพื่อตอบแทนผู้ที่ จะช่วยให้สำเร็จตามประสงค์
หรือทรัพย์สิน สิ่งของเพื่อจูงใจให้ผู้รับประพฤติปฏิบัติโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
และผู้ที่ได้ประโยชน์จากการกระทำความผิดกล่าว เช่น เงิน บ้าน รถ การพาไปท่องเที่ยว

สินบนเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม
ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศที่ทั่วโลก
ต่างให้ความสำคัญ การบังคับใช้กฎหมายเป็นส่วนหนึ่ง
ที่จะช่วยลดปัญหาสินบน เพื่อเป็นการส่งเสริมการค้า
การลงทุนที่โปร่งใส และกระตุ้นเศรษฐกิจ

สายด่วน ป.ป.ช. 1205 : www.NACC.GO.TH

กฎหมายป้องกันการให้สินบน พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 176

ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของกิจการขนาดใหญ่ รวมถึงนิติบุคคลด้วย ตลอดถึง พ่อค้าแม่ค้า
กิจการรายย่อย หากในการดำเนินธุรกิจของคุณต้องไปเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“ ต้องไม่กระทำการอันเป็นความผิดฐานให้สินบน
ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ”

ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อระบบเศรษฐกิจระบบราชการ ให้เกิดบรรยากาศที่ดี
ในการประสานงานติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

ตัวอย่างการกระทำความผิดฐานให้สินบน

กิจการรายย่อย

พ่อค้า / แม่ค้า

จ่ายสินบน

เจ้าพนักงานมีหน้าที่
ที่มีอำนาจตามกฎหมายกำหนดไว้

เพื่อจงใจให้ทำ ไม่ให้ทำ หรือประวิงการกระทำความผิดกฎหมาย

กฎหมายป้องกันการให้สินบน พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 176

กรณีศึกษา ตัวอย่างของการกระทำความผิด
และที่ไม่เป็นความผิดฐานให้สินบน

ตัวอย่างการกระทำความผิดฐานให้สินบน

เมื่อถูกตำรวจจับ จำเลยพูดว่า
ขอเถอะ อย่าจับฉันเลย ให้ออเงิน
ให้สองหมื่น เป็นการขอให้
ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงาน
เพื่อจงใจไม่ให้จับกุม

เมื่อคิดต่อขอให้เงิน
ถือเป็นการขอให้ทรัพย์สินแล้ว
ผิดสำเร็จทันที
แม้จะถูกซ่อนแผนจับกุมก็ตาม

แม้เจ้าพนักงานยอมจะรับเพื่อ
วางแผนจับกุม การกระทำ
ของจำเลยก็ถือเป็น
ความผิดสำเร็จแล้ว
นับแต่มีการขอให้ทรัพย์สินนั้น

ผู้จัดการบริษัทก่อสร้าง มอบเงินให้นายกเทศมนตรีเทศบาลเมือง
ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้ทำการก่อสร้างอาคาร
ในเขตเทศบาล เพื่อจูงใจให้นายกเทศมนตรีอนุมัติให้ปลูกสร้าง
อาคารได้โดยเร็ว ทั้งนี้ ที่หลักฐานการขออนุญาตก่อสร้าง
ไม่เรียบร้อยจนเป็นการมีข้อสงสัย

ตัวอย่างการกระทำความผิดฐานรับสินบน

นายประกันให้เงินตำรวจ
เพื่อช่วยติดตาม
ผู้หลบหนีหมายจับ ผู้ให้ไม่ผิด
แต่เจ้าพนักงานผู้รับผิด

ให้ค่าน้ำมันตำรวจเป็นรายเดือน
เพื่อให้เข้ามาตรวจภายใน
หมู่บ้านผู้ให้ไม่ผิด
แต่เจ้าพนักงานผู้รับผิด

ให้เงินตำรวจเพื่อจัดการจราจร
หน้าร้านอาหาร ผู้ให้ไม่ผิด
แต่เจ้าพนักงานผู้รับผิด

กฎหมายป้องกันการให้สินบน พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 176

ความผิดฐานให้สินบนและความรับผิดของนิติบุคคลตามกฎหมาย ป.ป.ช. มาตรา 176
และหลักการพื้นฐานในการกำหนดมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมของนิติบุคคล
ในการป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ
และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ

ความผิดฐานให้สินบนและความรับผิดของนิติบุคคลตามกฎหมาย ป.ป.ช. มาตรา 176

มาตรา 176 ของกฎหมาย ป.ป.ช. เรื่องความผิดฐานให้สินบนและความรับผิดของนิติบุคคล
มีวัตถุประสงค์หลักของกฎหมายเอาผิดกับ “ผู้ให้” สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
และส่งเสริมให้นิติบุคคลมีมาตรการป้องกันสินบนที่มีประสิทธิภาพ

มาตรา 176 วรรคแรก

“ ผู้ใดให้ ขอบให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ของ
องค์การระหว่างประเทศเพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ
หรือประวิงเวลาการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่...”

โทษจากการให้สินบน

- การให้สินบนผ่านตัวกลาง เช่น คู่สมรส ญาติ
หรือเพื่อนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ก็เป็นความผิดตามมาตรานี้
- โทษตามวรรคนี้ได้แก่ จำคุกไม่เกินห้าปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สายด่วน ป.ป.ช. 1205 : www.NACC.GO.TH

กฎหมายป้องกันการให้สินบน พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 176

มาตรา 176 วรรคสอง

“ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคล และกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าว ไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิด นิติบุคคลนั้น มีความผิดตามมาตรานี้ ”

องค์ประกอบของความผิดตามมาตรานี้ จะประกอบด้วย

1. ผู้ให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคล เช่น ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ
2. ผู้ให้สินบนกระทำเพื่อ “ ประโยชน์ของนิติบุคคล ”
3. นิติบุคคลไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิด

โทษสำหรับนิติบุคคลคือ “ ปรับ ” ตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้น หรือประโยชน์ที่ได้รับ

กฎหมายป้องกันการให้สินบน พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 176

ตัวอย่างการวินิจฉัยความรับผิดตามมาตรา 176

ตัวอย่างที่ 1 : นิติบุคคลเป็นผู้ให้สินบน (โดยผู้แทนตามกฎหมายเป็นผู้ให้หรือมีส่วนรู้เห็น)

คณะกรรมการของบริษัท

- ไม่มีคุณสมบัติจะได้รับใบอนุญาต
- มีมติให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน

เจ้าพนักงานของรัฐในประเทศไทย

เพื่อให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ในการออกใบอนุญาตให้แก่บริษัท

ดังนั้นกรรมการบริษัทย่อมมีความผิดตามมาตรา 176 วรรคแรก ส่วนบริษัทมีความผิดตามมาตรา 176 วรรคสอง

ตัวอย่างที่ 2 : ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคล เช่น พนักงาน เป็นผู้ให้สินบน โดยนิติบุคคล
มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมในการป้องกันการให้สินบน

**นาย ค. พนักงานบริษัทแห่งหนึ่ง
ที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย**

(ซึ่งบริษัทมีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสม)

เจ้าพนักงานของรัฐในประเทศไทย

เพื่อให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ในการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ของบริษัท

นาย ค. ย่อมมีความผิดตามมาตรา 176 วรรคแรก

บริษัทอาจไม่มีความผิดตามมาตรา 176 วรรคสอง ผู้แทนตามกฎหมายของบริษัทนั้น

หากไม่มีส่วนในการสั่งการหรือรู้เห็นกับการให้สินบนดังกล่าวย่อมไม่มีความผิด

สำนักงาน ป.ป.ช.

“หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ.2563”

ตอนที่ 1

“การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา” หมายความว่า

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบุคคล
ที่ให้กันในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ และให้หมายความรวมถึงการรับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ในโอกาสการแสดงความยินดี
การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ
หรือการให้ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคมด้วย

หากอยากรู้ข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดตามตอนต่อไป (ตอนที่ 2)

สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช.

“หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ.2563”

ตอนที่ 2

“ญาติ”

หมายความว่า

พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดามารดาเดียวกัน
ลูก ป้า น้า อา คู่สมรส คู่บุญหรือผู้สืบสันดานของคู่สมรส
บุตรบุญธรรมหรือผู้รับบุตรบุญธรรม

“ประโยชน์อื่นใดอันอาจ คำนวณเป็นเงินได้”

หมายความว่า

สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง
การรับบริการ การรับการศึกษาหรือ
หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

หากอยากรู้ข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดตามตอนต่อไป (ตอนที่ 3)

สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช.

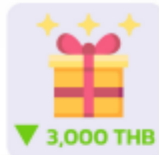
“หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ.2563”

ตอนที่ 3

“การรับและการห้ามรับทรัพย์สิน ของเจ้าพนักงานของรัฐ”

รับได้

ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจ
คำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใดซึ่งมิใช่ญาติ
ที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับ
จากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส
ไม่เกินสามพันบาท

ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจ
คำนวณเป็นเงินได้จากการให้นั้นเป็นการให้
ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

ห้ามรับ

ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้
นอกเหนือจากการรับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดตามกฎหมาย กฎ
หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยาที่กำหนดไว้ในประเพณี

หากอยากรู้ข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดตามตอนต่อไป (ตอนที่ 4)

สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช.

“หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ.2563”

ตอนที่ 4

สิ่งที่ต้องดำเนินการ หากมีความจำเป็นต้องรับ!!

1

แจ้งข้อเท็จจริงหรือประโยชน์อื่นใด
ต่อหัวหน้าส่วนราชการผู้บริหารสูงสุด
ของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ
สถาบัน หรือองค์กรที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัด

2

ดำเนินการภายใน 30 วัน
นับแต่วันที่ได้รับสิ่งนั้นไว้

3

หน่วยงานดำเนินการวินิจฉัย
ว่าจำเป็นหรือความจำเป็น ความเหมาะสม
สมควรในการรับทรัพย์สินฯ ดังกล่าวหรือไม่

4

ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานตามข้อ 1.
มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับ
ก็ให้คืนทรัพย์สินฯ ดังกล่าว
กับผู้ให้ทันที

5

ในกรณีที่ไม่สามารถคืนได้
ให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดดังกล่าว
ให้เป็นสิทธิของหน่วยงาน
ที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ถือว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่เคยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดดังกล่าว

หากอยากรู้ข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดตามตอนต่อไป (ตอนที่ 5)

สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช.

“หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ.2563”

ตอนที่ 5

“หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ.2563”

นำไปใช้กับผู้ดำรงตำแหน่ง ในส่วนท้องถิ่นอย่างไรบ้าง??

“

ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สิน
เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น
รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น
หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น
ให้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้ง
ถอดถอน เพื่อดำเนินการต่อไป

”

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณ
เป็นเงินได้ของเจ้าพนักงานของรัฐตามประกาศหลักเกณฑ์ฯ ฉบับนี้
ให้ใช้บังคับกับผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงาน
ของรัฐมาแล้วไม่ถึงสองปีด้วย

สำนักงาน ป.ป.ช.

